

[Riisshøj]

fundsovertagelse på nuværende tidspunkt efter SF's opfattelse – vi er så langt fremme, at det helt klart vil være en umulighed i dag. Vi kan beklage fortidens forsyndelser, men vi havde muligheden, og den blev forpasset, da Chevron i sin tid trak sig ud. Hvis staten i dag, hvor vi ved, at Texaco skal sælge ud af mange aktiviteter i Europa, meddeler Texaco, at man er interesseret, så har staten dog i det mindste udmeldt til Texaco, at man er interesseret i at købe, naturligvis efter forhandling. Ellers må situationen opfattes sådan som i tilfældet Chevron, nemlig at man ikke er interesseret, og det er også en faktor i denne sammenhæng. Vi lægger vægt på, at den mulighed, der måtte opstå fra statens side for at få et blandingsselskab, som vi har i den øvrige efterforskning i Nordsøen, i hvert fald ikke forpasses.

De nuværende forhandlinger mellem DUC og staten er jo ikke de sidste; helt frem til år 2012, hvor DUC-koncessionen udløber, føres der jo mange forhandlinger løbende mellem DUC og DONG og staten, sikkert i den konfliktmæssige form, vi har oplevet det, og vi ved, vi har at gøre med en benhård forhandlingsmodpart. Derfor ønsker vi fra SF's side, at energiministeren ud over at give Folketinget et grundlag for at tage stilling til et så gigantisk projekt som tre gange Storebæltsbroen – tænk på, hvad der har været af undersøgelser dér – i det mindste har et grundlag som ved udbudsrunderne til at tage stilling til den kommende kontrakt.

I det øjeblik, der var mulighed for at indgå i DUC, er vi åbne over for, at det kunne være DANOP, der stod som ejer af den statslige interesse; staten har jo 50 pct. i DANOP, og det behøver ikke nødvendigvis være rent statsejet. Hvis det ønskes, har vi ikke indvendinger imod det, men der er jo mange ideologiske betragtninger i dette spørgsmål, nogle kan slet ikke lide rent statslige selskaber, nogle kan bedre lide blandede. Det er ikke afgørende for mig, om det er det ene eller det andet; det afgørende er, at staten får den indsigt, som en stat nu bør have i de gigantiske økonomiske interesser, der står på spil i denne sag.

De hovedinteresser, der efter SF's opfattelse bør varetages i forbindelse med disse forhandlinger, som vi altså ikke kan få rene informationer om til at kunne tage beslutningen om en godkendelse eller ej af en aftale senere, er for

det første dansk selvforsyning; den skal naturligvis oprettes på lidt længere sigt i videst muligt omfang. Vi har den opfattelse, som også er opfattelsen, ved jeg, i hvert fald i Holland, som har eller har haft store gasressourcer, at tidsrammen for udvinding af de danske ressourcer i hvert fald bør være 40 år. Det er den normale tidsramme for mange andre mindre lande. Det vil sige, at vi i lang tid frem – også på den anden side af årtusindskiftet, hvor vores olieressourcer udløber – kan få leveret en væsentlig del fra egne ressourcer til vores net.

Det andet er forsyningssikkerheden, som kan opnås ved, at vi arbejder for flere leverandører. Vi skal naturligvis have den til de rigtige priser, og vi kan lige så godt nu arbejde for at få sammenkoblet det danske og norske ledningsnet, vel vidende, at vi på længere sigt uundgåeligt – sandsynligvis i hvert fald – får adgang til de russiske ressourcer også. Vi ved også, at der er planer om at bygge et ledningsnet over Middelhavet til Mellemøsten, så den gas, der afbrændes i dag, kan udnyttes i Europa. Det vil sige, at vi i de forhandlinger lige så godt kan arbejde ud fra, at ledningsnettene i Europa sammenkobles, og det vil styrke statens forhandlingsposition, hvis vores modpart har den klare opfattelse, at det er Folketingets mening.

Vi skal naturligvis udnytte gassen i Danmark rationelt, og vi skal i hvert fald ikke eksportere gas for enhver pris; hvis vi har et behov for at anvende gassen bl.a. til en yderligere udbygning med decentral kraftvarme, skal vi naturligvis bruge gassen i Danmark. Det betyder importfortrængning og har den samme betalingsbalanceeffekt, og vi kan kontrollere miljøvirkningen.

Derudover er der prisspørgsmålet, som er blevet omtalt. Vi skal ned i gennemsnit på det europæiske niveau, det står også i repræsentantskabsudtalelsen, og vi skal naturligvis også have den målsætning at reducere forurening fra elproduktionen.

Jeg kan altså ikke se, hvad der kunne være i vejen for, at vi drøftede disse principper i Folketingets energiudvalg, så vi har et beslutningsgrundlag senere.

Men jeg skal på baggrund af ministerens svar fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer energiministeren til